

E.; Andersen, N.; Fjord; Holm, B. N.; Jensen, S. P.; Kjær; Krabbe; Madsen.

Fraværende.

Rughorn; Nyholm, C. B.; Raasløff; Rimestad, C. B.; Rugaard (Hyg); Schleppegrell; Winther; Zahle; Bille; Brix; Frederiksen; Hage; Hindenburg (Hyg); Sagd; Koch; Larsen, E. C.; Leth; Müller, H. C. D.; Mørk, S. M.

Endringsforslag til Sagens 3die Behandling indkaldtes til næste Dags Middag Kl. 1.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af anden Behandling af Forslag til Lov indeholdende Reglerne for Udskrivning af Indkomstskat.

Formanden: Det vil erindres, at det er det af et Mindretal i Udvalget stillede Forslag til en motiveret Dagsorden, der er under Forhandling. Forhandlingen herom er saaledes gjenoptagen; den høitærede Finantsminister har Ordet.

Finantsministeren: Det vil maaskee neppe indre det ærede Thing, om navnlig Finantsministeren seer med en vis Misnøje paa denne Dagsorden, hvis Følge vilde være, at et Spørgsmaal, der maa ligge ham væsentlig paa Herte, nemlig Spørgsmaalet om endelig engang at faae nogenlunde faste Regler for Indkomstskattens Dyrkning, atter skodes ud. Skjøndt jeg ikke vil tiltroe de ærede Forslagsstillere den Hensigt, at de ville søge at slippe for Skatten, vil jeg dog strax — da denne Tanke maaskee kunde føre adskillige af de Herrer til at stemme for dette Forslag — bemærke, at dette ikke vil blive Tilfældet, men at Conseqventsen af Vedtagelsen af Forslaget vil være den, som det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. N. Hansen) igaar anførte, nemlig at De da atter ville staae overfor Contingentsystemet, og det ikke blot for iaar, men ogsaa for næste Aar; jeg troer at turde tilføie, at det saa godt

Kjøb som for Dagsordenen slippe De ikke for Skatten. Lad os nu lidt nærmere betragte det Forslag, som foreligger idag, og see, hvorvidt det virkelig har noget Fortrin, hvorvidt det virkelig er praktiskabelt. Den Side af Spørgsmaalet, som væsentligst er fremhævet, saavel i Betænkningen som af den ærede Ordfører for Mindretallet, gaar ud paa, at der skulde være en virkelig absolut Sikkerhed for, at Statskatten gav et tilfredsstillende Resultat, naar den kunde bygges paa den samme Grundvold som den communale Besskatning, men, mine Herrer, her fremstiller sig da først det Spørgsmaal, om det er rigtigt, om det er en aldeles ubetinget given Sandhed, at Principet for den communale Besskatning er eller kan være det samme som for Statsbesskatningen? Jeg for mit Vedkommende drager dette saa stærkt i Tvivl, at jeg næsten ikke vil betænke mig paa at sige, at det ikke er saa. Det er min Overbeviisning, at de Principer, der bør eller kunne lægges til Grund for den communale Besskatning, ubetinget hverken bør eller kunne bruges overfor Statsbesskatningen, thi der er efter min Opfattelse en meget væsentlig Forskjel paa Statsborgerens Stilling overfor den Commune, hvoraf han er Medlem, og hans Stilling overfor Staten. Det kan lyde noget underligt, naar man i almindelige Udtryk udtaler dette, men jeg tvivler ikke om, at ærede Medlemmer ville kunne forstaae, hvad jeg mener dermed, naar jeg fremdrager de Formaal, som væsentligst ligge for Kommunen, og de Formaal, som ligge for Staten. Kommunen har, om jeg saa maa sige, med mere almenmenneskelige Anliggender at gjøre; i Kommunen er der Spørgsmaal om Fattigforsørgelse, om Borneopdragelse, overhovedet taget om de første Betingelser for det menneskelige Samliv, og som Følge deraf stiller man med fuldkommen Berettigelse ganske andre Fordringer til Kommunens Behoere, end der er Spørgsmaal om overfor Staten, hvis Formaal heroe paa en ganske anden Betragtning. De ærede Herrer ville let forstaae, at der er en væsentlig Forskjel mellem de Formaal, der angaae Fattig- eller Skolevæsen eller Andet deslige, og de Formaal, som Staten forfølger enten med Hensyn til